

Kuran'ı Anlama ve Yaşama Yöntemi

Dr. Hüseyin Kara

Araştırmacı, baarankara53@gmail.com

Özet

Bu makale, Kur'an-ı Kerim'in anlaşılması ve yaşanması için izlenmesi gereken yöntemleri ele almaktadır. Kur'an'ı sadece okumakla yetinmeyip, onun anlamını derinlemesine kavramanın ve günlük hayatta uygulanmasının önemine vurgu yapılmaktadır. Makalede, Kur'an'a iman etmek, onu okumak, anlamak ve yaşamak gibi temel ilkeler detaylandırılmıştır. Ayrıca, Kur'an'ın başkalarına öğretilmesi, anlatılması ve yaşatılması gerektiği konusuna da değinilmiştir. İslam dünyasında kabul görmüş on kıraat vecihleri üzerine açıklamalar da sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kur'an, kıraat, İslam, iman, Kur'an'ı anlama, Kur'an'ı yaşama.

The Method of Understanding and Living the Quran

Abstract

This article discusses the methods that should be followed in order to understand and live the Quran. It emphasizes the importance of not only reading the Quran but also deeply understanding its meaning and applying it in daily life. The article details basic principles such as believing in the Quran, reading, understanding and living it. It also touches on the issue that the Quran should be taught, explained and lived by others. Explanations on the ten accepted recitation styles in the Islamic world are also presented.

Keywords: Quran, recitation, Islam, faith, understanding the Quran, living the Quran.

Giriş

Kur'an-ı Kerim, İslam inancının temel kitabıdır ve doğru anlaşılması, Müslümanların dini yaşamlarının merkezinde yer alır. Bu makale, Kur'an'ı anlama ve yaşama yöntemlerini ele alırken, İslam dünyasında yaygın kabul gören kıraat vecihleri hakkında bilgi sunmaktadır. Efendimiz Aleyhisselam'ın ümmetine emanet ettiği Kur'an, Allah'ın ilahi koruması altındadır ve kıyamete kadar muhafaza edilecektir. Ancak bu büyük emanete sahip çıkmak ve onu anlamak, ümmetin fertlerine düşen önemli bir görevdir.

Kuran'ı Anlama ve Yaşama Yöntemi

Veda hutbesinde Efendimiz aleyhisselam'ın ümmetine emanet ettiği Kuran, aslında Allah'ın ilâhî koruması altındadır. Kuran başka hiçbir kutsal kitaba nasip olmayan bir şekilde kıyamete kadar düşmanlarının tecavüzünden mahfuzdur. (15:9) Ancak bu büyük emanete ümmetin fertleri sahip çıkmakla Kurani değil kendilerini korumuş olacaktırlar. Çünkü Kuran'ı korumak ve kollamak gibi bir görevi Allah kullarına vermemiştir. Kuran, Allah'tan inanan kullarına kopmaz, sağlam bir urgan olması itibarı ile ona kimler tutundu ise yollarını hiç şaşırılmamışlardır. Kuran inmeye başladığı bölgenin insanların kalitesizliğini nasıl değiştirip kısa sayılabilecek bir sürede onları vahşetten medeniyete yükseltti ise bugün de Kuran aynı güce sahiptir. Yeter ki insanlar o dönemdeki gibi Kuran'a gönül versinler ve Kuranlaşmayı fitratlarının bir parçası haline getirsinler. Bu yönü ile Kuran asla Ramazan ayında ilgilenilip de on bir ay ayrı kalınacak bir kitap değildir. Belki ramazanda daha çok ilgilenme olmalı, fakat Kuran asıl itibarı ile müminlerin bir başucu kitabı ve bir hayat kitabı olması gerekir.

On asır Kurana hizmet etmiş şerefli bir milletin izzetli evlatları olarak bizler de Kuranlaştığımız asırlarda hep gözde millet olduk, dünya milletler muvazenesinde hatırı sayılır yerler edindik, elimizi ondan gevşettiğimiz dönemlerde de başkalarının elinde mel'abe olduk. Hele Osmanlı'dan Cumhuriyete geçiş döneminde yaşanan travmalar henüz tam tedavi görmüş sayılmaz. Millet olarak mevcut görüntümüz Kuranlaştığımızı göstermekten bir hayli uzakta bulunduğumuzu gösteriyor.

Düne göre okuyamız çoğalsa da anlayanımız, hele onu yaşayanımızın da çoğaldığını söylemek büyük bir iyimserlik olur. Fakat yarınlarımız adına ümitsiz değiliz. Bu aziz milletin şerefli evlatları ve yetişen Kuran talebelerinin elleri ile özellikle ramazan ayları birer rampa olarak kullanılarak yeniden Millet-i İslimiye'yi ve insanlığı Kuran'la buluşturmaya ahd-ü peymanımız vardır.

Zaten Kuran tek başına bunu az da olsa kendisi yapıyor. Dış dünyada Kuran'ı Allah'ın kelamı olarak kabul edip inceleyen ve onu diğer kutsal kitaplarla mukayese edebilen pek çok talihli hidayeti bulabilmiştir. Çünkü Kuran müttakiler için bir hidayet rehberidir. (2:3)

Kuranlaşmak kadın-erkek her Müslümanın hedefi olmalı ki Kuran adına yapılacak işler bir sıra çerçevesinde birbirlerini tamamlar mahiyette olsun. Bunları sekiz başlık altında ele alırken ehem-mühim sırasını da gözetmiş olacağız. Bu sekiz maddenin ilk dördü her Müslümanın farz-ı ayin olarak kendisinin yapması gerekenler, diğer dört madde de farz-ı kifaye olarak başkalarına Kuran hizmeti verilmesi gerekenler halinde sıralanmıştır.

1.Kurana İnanmak ve Onu Aşk Derecesinde Sevmek

İman esaslarından biri olan ‘‘kitaplara iman’’ asıl ve evvelen Kuran’a ve dahi Allah’ın gönderdiği kutsal kitapların asıllarına imanı ihtiva ediyor. Kuran’ın Allah’ın kelâm-ı ezelişi olduğuna ve içinde beşer sözünün karışmadığına sağlam bir itikad ile inanmakla işe başlamak gerekir. Kuran’a karşı en küçük bir şüphe dahi müminde bulunmaz. Kuranın en emin olan Allah’tan, unvanı Resülün emin olan Cebrail aracılığı ile yeryüzünün en emin insanı olan Muhammed-ül emin Efendimize indirilen bir kitap olduğuna iman etmekle işe başlamak Kuranlaşmak için olmazsa olmaz kuralların başında gelir. Böyle bir kutsal kitap muhabbet duyulmaya değerdir. Öpülüp koklanmaya, baş tacı yapılmaya layıktır. Mümin onsuz yaşayamaz. Her şeyin eksikliği çekilebilir, azı ile iktifa edilebilir, fakat Kuransızlığa tahammül edilemez. Ona karşı ilgisizliğe ve sevgisizliğe bir müminin kalbi dayanmaz. Müminlerin hayatlarının merkez noktasında Kuran yerleşirse, Kuran’a karşı iman ve muhabbet bütünleşmesi sağlanırsa Kuranlaşmak için ilk adım atılmış olur (İbn Âşûr, 2006).

2.Kurani Okumak

Kadın-erkek her müminin Kuran’ı layıkıyla okuması, en azından namazda okuduğu Kurandaki yanlışlıkları namazı bozmayacak seviyede olması farz-ı ayındır. Hiç kimse bundan müstenkif kalmaz, uzak kalmaz. Bu Kuran okumada en alt bir seviyedir. Buradan tutun da Kuran’ı on vecihle okumaya kadar yükselen derecelerde Kuran okumak inananların asıl işidir (el-Cezerî, 1994).

"Kuran'ı on vecihle okumak" ifadesi, Kur'an-ı Kerim'i farklı kıraat yollarına göre okumak anlamına gelir. İslam geleneğinde, Kur'an'ın okunmasıyla ilgili olarak "kıraat" adı verilen farklı okuma biçimleri mevcuttur. Bu kıraatlar, Kur'an'ın Arapça telaffuzunda bazı varyasyonlar içeren kabul görmüş okuma tarzlarıdır.

Kur'an'ı on vecihle okumak, on kıraat imamının rivayet ettiği on farklı okuma şeklini ifade eder. Bu kıraatlar, İslam dünyasında kabul görmüş on büyük kıraat imamı ve onların öğrencileri

Kuran'ı Anlama ve Yaşama Yöntemi

tarafından nakledilmiştir. Bu kıraatlar arasında bazı farklılıklar olabilir, örneğin harflerin telaffuzu, kelimelerin vurgu yerleri veya bazı kelimelerin farklı şekillerde okunması gibi. Ancak bu farklılıklar, Kur'an'ın anlamını değiştirmeyecek detaylardır (İbnü'l-Cezerî, 1994; Suyûtî, 2005).

Bu on kıraat vecihleri şunlardır:

1. Nafi' kıraati: Medine ekolünden gelen bir kıraattir.
2. İbn Kesir kıraati: Mekke ekolünden gelen bir kıraattir.
3. Ebu Amr kıraati: Basra ekolünden gelen bir kıraattir.
4. İbn Amir kıraati: Şam ekolünden gelen bir kıraattir.
5. Asım kıraati: Kufe ekolünden gelen bir kıraattir ve bugün dünyada en yaygın kullanılan kıraattir.
6. Hamza kıraati: Kufe ekolünden gelen bir kıraattir.
7. Kisai kıraati: Kufe ekolünden gelen bir kıraattir.
8. Ebu Cafer kıraati: Medine ekolünden gelen bir kıraattir.
9. Ya'kub kıraati: Basra ekolünden gelen bir kıraattir.
10. Halef kıraati: Kufe ekolünden gelen bir kıraattir (Makdisî, 1983).

Bu vecihler, Kur'an'ın daha zengin ve çeşitli bir şekilde okunmasını sağlar ve bu farklılıklar, İslam'ın erken dönemlerinde farklı bölgelerdeki Müslüman topluluklar arasında kabul görmüştür.

Okuma konusunda ilk tercihin mümincesi elbette Kuran okuma olmalıdır. Okunacakların sıralamasında birinci sıra her zaman Kuran olmalıdır. O ikinci veya üçüncü sıraya itilecek bir kitap değildir. Kuran elbette Kuranca okunmalı, Cebrail aleyhisselam'ın okuduğu gibi okunmalı. Efendimiz aleyhisselam'ın mübarek dilinden seslendirdiği gibi okunmalı. Okuma ölçümüzde hedefimiz bu olmalı. Tecvid kurallarına, meharic-i hurufa riayet etmeden yapılan keyfi okuyuşlarla sadece Kuranın canına okunmuş olur ki böyle bir okuyuşa Kuran okuma denemez. İnsan kendi kendine pek çok şey öğrenebilir. Fakat güzel ve doğru okumak için her kes bir fem-i muhsine (iyi okuyan) mutlaka ihtiyaç duyar. Ana dili Arapça olmayan bir mümin için doğru ve güzel bir Kuran okumak çok da kolay değildir. İmkânsız da değildir. Ancak bu uğurda sarf edilecek her gayret

mukaddes ve mübarektir. Bu konuda hiç bir mazeret asla geçerli değildir. Yaşı-başı ne olursa olsun. Zira önümüzde sahabî örneği var. Bazı kişilerin dillerinde pelteklik olanlar bunun dışındadır.

3.Kurani Anlamak

En az Kuran'ı doğru okumak kadar onun manasını anlamak da Kuranlaşmanın önemli bir basamağıdır. Kuran'ı sadece okumakla sevap kazanılabilir. Bu durum Kuran'ın bereketli bir Allah kelamı olmasından kaynaklanıyor. Ramazan'da okunan Kuran'ın her kelimesine hatta her harfine binlerce sevap verildiği herkesçe malumdur. Fakat sadece okumakla iktifa edip Kuran'ın ne dediğini merak etmeden yapılan okuyuşlarla asla Kuranlaşmak ve Kuran talebesi olmak mümkün değildir. Hiç değilse kendi ana dilinde yazılmış bir meal-tefsir karışımı bir kitaptan marziyat-ı ilâhiyi anlamaya çalışması farz-ı ayındır. Okunan Kuran'a hepimiz kadın-erkek ayrı ayrı muhatabız. Hepimiz Kuran'ı aynı seviyede anlayacağız diye bir genelleme elbette yapılamaz. Ancak her mümin idrak seviyesine ve Kuran'a olan yönelişine göre ondan mutlaka nasiplenir. Bu yönü ile Kuran kimseyi hissesiz bırakmaz. Kuran, manası anlaşıldıkça sevilerek okunur. Okudukça da haz duyulan ve her okuyuşta farklı güzellikler sergileyen bir kelam-ı ilâhîdir. “Allah'ın kulları Allah'ın kitabına ne kadar gönüllerini açarlarsa Kuran da o kadar içini onlara açar.” düsturu unutulmamalıdır. Kuran'ı “bu gün kendine indirilmiş bir kitap” olarak okumanın hazzı ve mutluluğu ve onu anlama cehd ve gayreti Kur 'anlaşmak için çok önemlidir (Kutub, 1983).

4.Kurani Yaşamak

Kuran bir hayat kitabıdır ve hayattakilere indirilmiştir. Ondan hayatında yararlanamayan memmatında nasıl istifade edebilir ki. Allah'ın buyurduğu emir-yasak, haram-helal müslümanın hayatında ne varsa hepsi genelde Kuran merkezlidir. Fakat bu yapıp-edilenler Kuranın hangi sure ve ayetinde olduğunu bilerek yaşamak mümine güç verir ve Müslümanlığı yaşama zevki sağlar. Neyi niçin yaptığı sorulduğunda da doğru ve tatminkâr cevap verir. Kuran, yaşanan hayat ile bire

bir uyumu sağlamak ve Kurana tutunarak hayat sürmek için Kur 'andan her gün bir hizip okuma önerilmiştir. Tâki müminin hayatı Kuran'ın dışına taşmasın, Kuranlaşması bu dünyada başlayanın, kabirden başlayarak Kuran da ona vefasını gösterebilir. Onu yalnız bırakmasın. Doğru okunup doğru anlaşılabilir ve dahi doğru yaşanılan Kuran, her zaman kendine sahip çıkanlara vefasını göstermiştir. Çünkü o bir Vefî (c.c)'nin kelamıdır. Hakiki dost arayana Kuran yeter, hem dünyada, hem kabirde ve hem de mahşerde (el-Bûtî, 2007).

5.Kurani Başkalarına Öğretmek

Yeryüzünün en hayırlı insanı olma seviyesi Kuran'ı başkalarına öğretme gayret ve fedakarlığı ile elde edilebiliyor. Efendimiz aleyhisselam'ın "**İnsanların en hayırlısı Kuran'ı öğrenen ve öğretenidir**" hadisinden bunu anlamaktayız (Buhârî, 1997). Kadın-erkek her Müslümana Kuran okumayı öğretme işi toplumların üzerinde farz seviyesinde bir görevdir. Yapılmadığında da toplumun bütün fertleri sorumluluktan kurtulamazlar. Fakat yeterince bu işe insan tahsis edilmesi halinde bu görev tam anlamıyla ifa edilirse geri kalanlar sorumluluktan kurtulurlar. Ana dilleri Arapça olmayan veya kullandıkları alfabe Arap harflerinden oluşmayan Müslüman milletlerin evlatları hususi bir gayret olmadan Kuran'a ulaşmaları ve onu doğru okumaları kolay değildir. Hele devlet Kuran okutulması taraftarı değil hatta karşısında ise işin ne kadar daha zorlaşacağını otuzlu-kırkılı yılların nesline sormak lazım. Bütün zor şartlara rağmen o talihsiz yılların kahraman hocaları her şeyi göze alarak yeni nesle Kuran okutma gayretleri her türlü takdirin üstündedir. Ahırlarda, samanlıklarda geceleri çocuklara Kuran okutmaktan tutun da jandarmanın gidemeyeceği mezra ve yaylalara kadar gözden irak mekanlarda Kuran okutmaya devam etme ısrarının nasıl bir fedakarlık ve cesaret ürünü bir iş olduğunu bugün bizler takdir etmekten aciziz. O yıllarda şehirler daha sıkı kontrol altında tutulduğu için çok sıkıntı yaşayan vefakar hocalar her türlü tedbiri alarak Kuran okutmaya devam ederken bazıları da hapse atılıyordu. Süleyman Hilmi Tunahan Efendi Hazretleri için anlatılan bir olayda; Kuran okutma tedbirleri arasında talebeleri ile uzun tren yolculukları yaparak onlara Kuran öğrettiği söylenmektedir.

Kuran okumanın ve okutmanın yasak, hatta Kuran bulundurmanın suç sayıldığı bir dönemden bugüne kalan acı hatıralar bir milletin Kuranlaşmasına çok ciddi engeller oluşturdu. Bu arada nice

kadın-erkek Müslüman Kuran'ın orijinal metni ile hiç tanışmadan ölüp gittiler. Bir Müslüman için bundan daha acıklı bir sahne olamaz. Bir mümin düşünün ki kendi inandığı dinin kutsal kitabının orijinalini okumaktan mahrum yaşıyor ve o hal üzere ölüyor. Bunun suçu öğrenmeyende mi, öğretmeyende mi yoksa öğrenme ve öğretmeyi yasaklayanda mı? Bütün bu ve bunun gibi soruların cevapları defterlerin uçtuğu mahşerde belli olacak.

6.Kurani Başkalarına Anlatmak

Kuran'ı başkalarına anlatmak onu anlamakla doğru orantılıdır. Zira Kuran'ı doğru olarak anlamayan onu başkalarına anlatamaz. Bazen anlayan da anlatma ihtiyacı hissetmez. Halbuki bu görev de farz-ı kifayedir. Yani bir Müslüman toplumda bu kutsî görevi sürekli ifa edecek yeterli ve de yetkin insanların bulunması bir zarurettir. Hatta bu mukaddes görevi ifa edecekler harbe bile iştirak etmezler dinimize göre. Kuran'ın dellallığını yapmak, pek çoklarının ellerini gevşettikleri bir zamanda buna ısrarcı olmak her babayığidin karı değildir. Bir toplumda din sadece bir kültüre dönüşmüş ve dinin içi boşaltılmış, muhtevası kaybolmuş ise bu toplum ancak doğru bir Kuran anlatımı ile dirilebilir. Üstad Bediüzzaman Hazretleri'nin bu sahadaki feryatları ortalığı velveleye verecek kadar güçlü olmuştur. Zira o geçen asrın müceddidi olarak Kuran'ı yepyeni ve taptaze bir üslupla anlatmaya muvazzaf bir isim olarak bu feryadında çok samimi idi. Şartların ve ortamın namüsaidliği bu feryat karşısında Temmuz'un sıcağına maruz kalan karlar gibi erimeye mahkûm olmuştur. Bunun da bedelini talebeleri ile beraber fazlası ile ödemiştir (Suyûtî, 2005).

Kuran'ı başkalarına anlatma konusunda hedef sadece Kuran'ı yeterince tanıyamayan Müslümanlar değil; aynı zamanda Kuran'dan haberdar olamamış bütün insanlara anlatma mecburiyeti de Müslümanın omuzlarında şerefli bir görevdir. Buna ilaveten Kuran'ı yeterince tanıyamamaktan veya aleni düşmanlıktan kaynaklanan sataşma ve itirazlara da muknî cevaplar bulmak mümince bir duruştur. Bu konuda Üstad Bediüzzaman Hazretleri her iki cenaha birlikte seslenerek; Müslümanları kitaplarına sahip çıkmaya çağırırken, Kuran düşmanlarını da susturacak ve onları ilzam edecek çok güçlü beyanları olmuştur. Kurana bütüncül bir nazarla bakmak her halde böyle bir şey olsa gerektir. Neden olmasın ki: Allah'ın en son peygamberi ile gönderdiği ve kendisinin koruduğu İslam dininin biricik kaynağı olan Kuran-ı Kerim'i anlama ve anlatma zorluğu veya

Kuran'ı Anlama ve Yaşama Yöntemi

imkansızlığı düşünülemez. Zaten Kuran kendi kendini anlatıyor. Bize düşen o mukaddes sese kulak verip duymayanlara da duyurmaktır.

Bugünün teknolojik imkanlarının da Kuran'ı başkalarına anlatmada çok büyük fırsatlar sunduğu dikkate alınınca hiçbir Müslüman artık mazeretlerin arkasına sığınmasına yer bırakmamıştır. Geride sadece iki şey kalıyor. Birincisi iyi bir Kuran kültürü, diğeri de bu iş için dertlenmek. Kuran ile alakalı kime neyi nasıl anlatabileceğimizi planlamak ve yapmak.

7.Kurani Yaşatmak

Kuran yaşayanlara indirilen ve kendisi de zamanın ihtiyarlatmaya gücü yetmediği bir ilahî kitap olması itibarı ile getirdiği düsturları hayata hâkim kılınca toplumları diriltten bir özelliğe sahiptir. Dünyada yaşarken Kuranlaşmayan ölü gönüller gerçekten öldüklerinde Kuran onlara ne katkı sağlayabilir ki? Onun hakkında nasıl şahitlik yapabilir ki. Ona kabirde nasıl enîs ve yoldaş olabilir ki?

Dünyada yaşarken 24 saatlik gün dilimleri halinde bir ömür tüketiyoruz. Aylar ve yıllar bu günlerin birikmesi ile oluşuyor. Dolayısıyla ibadetlerimiz de günlük olarak, aylık olarak ayarlanmıştır. Bütün bu zaman dilimlerinde Kuran müminin hayatında nasıl yer almalı ki insan Kuranlaşabilsin. Mümin kendisi Kuran'la yaşadığı gibi başkalarını da Kuran'la yaşatmak için nasıl bir gayretin içinde olmalıdır.

Hayatta Kuran'ı yaşatmak tabirinden iki şey anlıyoruz.

1- Kuran'ın kendisi ile olması gereken mümince iyi bir iletişimin kurulmasını sağlamak.

2- Kuran'ın ahkâmının toplumda yaşanması için gösterilen gayret ve faaliyetler.

Kuran bu yönü ile diğer muharref kutsal kitaplardan ayrılır. Diğer kitapların, hatta İslam'ın dışındaki diğer dinlerin ahkâmı toplumların yaşantılarından çoktan ellerini çekmişler. Zira o kitapları sonradan dizayn eden eller onları yaşanan hayatın dışına çıkartmak sureti ile onları ölüme mahkum ettiler. Kuran ise yaşayan insana hayatta iken söyleyeceği çok sözü ve yaptıracağı da çok işi vardır. Onun için müminler Kuran'ı yaşatırken kendilerini de yaşatmış oluyorlar. Kuranın ön

görmediği bir hayat veya Kur' ansız bir yaşantıya gerçek bir hayat denemez. Bu da ancak Kuran merkezli bir eğitim sisteminin uygulanması ile mümkün olacağına şüphe yoktur.

Efendimiz aleyhi ekmelüttahaya "Gerçek Kuran'ın okunmadığı ev kabir sayılır" buyurmakla Kuran'ın olmadığı dil, Kuran'ın olmadığı gönül ve Kuran'ın gerçek değerini bulamadığı toplumlar kabir karanlığına düşer oldular demektir. Bunların yeniden Kuran'la diriltilmesi her zaman olduğu gibi günümüzde de mümkündür. Kuran öyle bir hayat ve ışık kaynağıdır ki 14 asırdan beri kim onu önüne almışsa o yolla saadet-i dareyni bulmuştur. Kimler de bu hayat ve ışık kaynağından mahrum kaldıysa onlar da bocalamaktan kurtulamamışlardır

8.Kuran-ı Kerim'i Ezberlemek

Kuran-ı Kerim'in korunma yollarından birisi de hiç şüphesiz onu baştan sona doğru ezberlemektir. Kuran'ın ilk indirilmeye başlandığı zamandan itibaren, bir taraftan vahiy kâtiplerince o günkü şartlarda bulunabilen malzeme üzerinde yazılarak tesbit ediliyordu. Bir taraftan da başta Efendimiz (SAV) olmak üzere pek çok sahabi de inen ayetleri ezberliyorlardı. Tarihte hiçbir kutsal kitaba nasip olmayan bir tarzda hem elden ele yazılarak hem de dilden dile ezberlenip okunarak 15 asrı aşarak günümüze kadar Allah'ın koruması ile sapasağlam olarak değişikliğe uğramadan geldi. Bundan sonra da kıyamete kadar bu yolla korunması devam edecek olan Kuranın ezberlenmesi yani hafızlık müessesesinin işletilmesi Müslüman toplumların üzerinde farzdır. Yani her dönemde Müslümanların yeterince kadın-erkek hafız yetiştirmeleri gerekmektedir.

600 sayfa hacmindeki Kuran normal bir çalışma ile 20 ayda ezberlenmesi mümkün olan bir kutsal kitap olarak ta diğer kutsal metinler içerisinde tektir. Hem ezberlenme kolaylığı açısından da eşi ve benzeri yoktur. Bugün İslam aleminde yüzbinlerce kadın-erkek hafız varken. Diğer dinlerin kutsal metinleri böyle bir şansa hiç sahip olamamışlardır.

Sonuç

Bu makale, Kur'an-ı Kerim'in İslam'ın temel kaynağı olarak anlaşılması ve yaşanması gerektiği fikrini desteklemektedir. Kur'an'a iman etmek, onu okumak, anlamak ve hayata uygulamak, her Müslümanın vazgeçilmez görevlerindedir. Ayrıca, Kur'an'ın başkalarına öğretilmesi ve anlatılması, İslam'ın temel değerlerinin korunması ve yayılması açısından kritik bir öneme sahiptir. Kur'an'ı doğru bir şekilde anlamak ve anlatmak, sadece bireysel değil, toplumsal bir sorumluluktur. Bu nedenle, her Müslümanın Kur'an'ı hayatının merkezine alarak yaşaması ve çevresine bu öğretileri yayması gerekmektedir.

Kaynaklar

- Buhârî, M. b. İ. (1997). *Sahih-i Buhârî* (A. F. Abdülbâkî, Ed.). Beyrut: Daru'l-Ma'rif.
- el-Bûtî, M. S. (2007). *Kuran ve Sünnet Işığında Fıkhi Kaideler*. İstanbul: Çıra Yayınları.
- el-Cezerî, M. b. M. (1994). *En-Neşr fi'l-kıraat el-aşr*. Mekke: Dar el-Fikr.
- İbn Âşûr, M. T. (2006). *Tefsîru't-Tahrîr ve't-Tenwîr*. Beyrut: Müessesetü'l-Risâle.
- İbnü'l-Cezerî, M. b. M. (1994). *en-Neşr fi'l-Kırââtü'l-Aşr* (E. K. Ebû Muhammed, Ed.). Kahire: Mektebetü'l-Halvânî.
- Kutub, S. (1983). *Fî Zılâl-il Kur'an*. Kahire: Dar eş-Şurûk.
- Makdisî, E. F. (1983). *Kitâbü'l-Kırâât* (2. baskı). Beyrut: Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye.
- Suyûtî, C. (2005). *el-İtkân fi Ulûmi'l-Kur'an* (5. baskı). Kahire: Dârü'l-Fikri'l-Arabî.
- Suyûtî, C. (2005). *el-İtkân fi Ulûmi'l-Kur'an*. Beyrut: Dar el-Kutubi'l-İlmiyye.